

Світлий спомин про друга

Уже минули перші роковини відтоді, як 16 серпня 2021 року відійшов у вічність мій студентський друг і творчий побратим, поет і прозаїк, талановитий журналіст і справній патріот України **Берега Микола**.

Уперше ми стрілися і познайомилися влітку 1971 року, коли приїхали на місячні підготовчі курси для вступу до Рівненського педагогічного інституту. Ми успішно склали іспити. Навчалися на першому курсі, проживали разом на квартирі. Разом були членами літературної студії, що діяла у педінституті. Разом пізніше проживали в інститутському гуртожитку в кімнаті № 32 на другому поверсі. З нами проживав також талановитий поет **Пшеничний Микола**. Ми разом були на всіх творчих заходах, разом відвідували літоб'єднання «Червоні сурми» при редакції молодіжної газети «Зміна», а також удосконалювали свою літературну творчість на цікавих заняттях літоб'єднання «Провесінь» при редакції обласної газети «Червоний прапор». Керував

«Провеснем» добре знаний письменник **Євген Шморгун**. Одним словом, у студентські літа я з Миколою був разом повсюди. Ми гостювали один в одного у батьків у селі Городище на Хмельниччині та в Сіянях на Острожчині. Саме тоді з'явилася поетична поговорка:

*Берега, Ундір і Пшеничний –
То є трикутник поетичний.*

Після закінчення Рівненського педінституту мій друг учителював у Рокитнівському районі, а я – на Дніпропетровщині поблизу містечка Петрівка. Воно, як відомо, славиться своїми високохудожніми розписами.

З 1980 року Микола був на журналістській роботі в Острозі та Рівному. Коли працював кореспондентом Острозького районного радіо, то кілька місяців проживав у нас на квартирі на Новому Містечку. До речі, у редакції районної газети разом із ним тоді працював його рідний брат **Юрій**, талановитий гуморист.

Берега Микола часто бував у журналістських відрядженнях

в Острозі, кожного разу відвідував нашу садибу по вулиці Луцька, 9, записуючи тут на Рівненське обласне радіо мої поетичні виступи в мовно-літературних передачах «Перевесло» та «У дзеркалі слова».

Микола є автором поетичних збірок: «Криниця дня», «Мамина грамота», «З немовлятком слова», «На острові твоєї доброти», «Громниця», «Очі ожинові», «Миколай», «З повним серцем...», поеми «Монастир» і «Ковчег», прозових книг: «Коли трава вигуляла», «Непослуг» і «Переселенці». Він був членом Національної спілки письменників України, лауреатом літературної премії імені **Поліщука Валер'яна**.

Берега Миколи з нами вже нема, а його твори живуть і діють, зокрема, його посмертна поетична збірка «Ковчег», що дістався берега вдячних читачів уже без нього:

*Рік – без Тебе. І – з Тобою
У «Ковчезі» – книзі дорогій, –
Що стає в ряди до бою
На передовій.
Ой, війна така завзята!*

*То кацапія проклята
Вторглася в наш дім –
Тож у бій ходім!*

Миколині твори – це потужна енергія чистоти, правди і патріотизму. Щиро молюся за його творчу душу, аби їй там, де обрй та білі палати Царства Небесного, було добре, затишно, спокійно. Допоки житиму – пам'ятатиму вірного друга, письменника-патріота рідної України.

З невимовним смутком і сердечною турботою тут, на древній острожській землі, Твій творчий побратим **Олесь УНДІР**.